fol. 3 (c 3)

De origine et statu urbis Favencie. (sic!) (Bos. c. 13.

Videntes autem Ravennates civitatem Favencie multis deo dante liberari angustis et ~~cotidie~~ aurifante (sic! aura) secunda de ~~in~~ bono in melius crescere, timentes etiam ne aliquando eis possent resistere solliciti cogitabant quo (quomodo) faventinos valerent opprimere. Verugz (verum quia (quod?) (que!)) de tanta urbe mencionem fecimus ideo quanta et qualis ~~et a quo~~ et quando fuit (fuerit) edifficata si placet videamus.

Fuit autem Ravenna antiquissima urbs Ytalie a filis Nemroth nepotis Noe in etate secunda edificata, maxima nobilitate ~~publicate~~ polens delicis omnium que terra marique (93) gignuntur (sic!) decorata. Insuper (Insu) sacrorum (sanctorum) munita presidis et divino cultu maxime manci patis honoribus atque nodis omnibus vicinarum civitates provinciarum merito super eminuit universas. Enim vero ~~ex~~ antiquo notabilis et famosa. ut ad famam nobilitatis eius ac populorum multitudinis beatus Petrus ad eam suum discipulum Apolenarem nomine direxerit (ingerit) dicens: Surge accipe spiritum sanctum simulque pontificatum et porge ad urbem que vocatur ravenna. multitudo populi illic noratur etc (etera). Quanto autem desiderio ~~eius~~ cives Ravennates fidem susceperit catholicam, ecclesie multe et maxime atque ab eis mirifice adornate nobis demonstrant. ~~Tempore~~ (Tempus erat) (Erat) siquidem civitas memorata in litore maris ad nacio sita quam ~~post~~ (inquit. pre) ceteros annos heridani fluenta nobilitat, predictarum itaque totum meritis et sanctorum patrocinis fulta meruit exercatus per tempora multa